

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 12/2020
27.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Милојичић, адвокат из ..., против туженог „ББ“ АД из ..., чији је пуномоћник Младен Домазет, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1621/18 од 20.07.2018. године, на седници одржаној 27.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1621/18 од 20.07.2018. године.

Образложење

Основни суд у Сомбору, пресудом П1 499/18 од 21.03.2018. године, усвојио је тужбени захтев тужиоца (став први изреке), тако што је обавезао туженог да исплати тужиоцу на име неисплаћене отпремнине износ од 363.945,00 динара, са законском затезном каматом од 01.01.2006. године до коначне исплате (став други изреке). Обавезао је туженог да накнади тужиоцу трошкове поступка у износу од 105.480,79 динара, са законском затезном каматом од дана извршности ове пресуде до коначне исплате (став трећи изреке).

Апелациони суд у Новом Саду, пресудом Гж1 1621/18 од 20.07.2018. године, одбио је жалбу туженог и потврдио пресуду Основног суда у Сомбору П1 499/18 од 21.03.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, ради разматрања правних питања од општег интереса и потребе за новим тумачењем права, на основу члана 395. Закона о парничном поступку. У образложењу ревизије је указао и на битну повреду одредаба парничног поступка и између осталог на одлуку Врховног суда Србије РевII 82/2008 од 24.04.2008. године.

Апелациони суд у Новом Саду, решењем Р4 23/19 од 18.11.2019. године, изјаснио се да, не прихвата предлог туженог да се Врховном касационом суду предложи одлучивање о ревизији у смислу члана 395. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. а у вези члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 125/04, 111/09, 36/11 и 53/13 – УС), који се у конкретној ситуацији примењује на основу одредбе члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/13 - УС, 74/13 – УС, 55/14 и 87/18) и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Тужба је поднета 01.08.2007. године.

Одредбом члана 439. ЗПП, је прописано, да, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима о новчаном потраживању из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима, као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 394. став 2. ЗПП, је било прописано, да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима кад се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима, потраживање у новцу, предају ствари или извршења неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 23. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 55/14, који се примењује од 31.05.2014. године) је прописано, да, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде на име главног тужбеног захтева, очигледно не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизија туженог није дозвољена на основу цитираних одредби члана 394. став 2. ЗПП и члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправака
управитељ писарнице
Марина Антонић**